



Zlatne niti djetinjstva

-Interdisciplinarni pristup u jačanju pedagoških kompetencija

STRUČNI SKUP

u organizaciji Dječjeg vrtića Zeko

povodom obilježavanja 50 godina rada i postojanja

KNJIGA SAŽETAKA

Slatina, Hrvatski dom

Ulica braće Radić 6

24. i 25. listopada 2024. godine

Sadržaj

Povijesni pregled razvoja ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja u Republici Hrvatskoj	3
<i>Nikolina Repinac</i>	
Dječji vrtić Zeko, Slatina	
Od sumnje do intervencije.....	4
<i>Sanja Borovec, Antonija Malina, Jelka Predragović, Dino Zrnić, Martina Mihoković, Marina Petrić</i>	
Centar za odgoj, obrazovanje i rehabilitaciju Virovitica	
Tjelesne aktivnosti u radu s djecom predškolske dobi.....	5
<i>Manuela Sejkora</i>	
Dječji vrtić Zeko, Slatina	
Prvi ekрани	6
<i>Melani Đurković</i>	
Centar za sigurniji internet	
Posjet roditeljima na radna mjesta	7
<i>Antonija Matić, Paula Josipović</i>	
Dječji vrtić Maleni talenti, Zagreb	
Suradnja odgojitelja i roditelja - odgovorno partnerstvo za kompetentno dijete	8
(imamo li sluha jedni za druge)	
<i>Marijana Cmrečnjak Majstorić</i>	
Integra consulting	
Inkluzivno obrazovanje: Pristupi i metode u radu s djecom s teškoćama u razvoju	9
<i>dr.sc. Patricija Karaman, mag. rehab. educ., Ivana Sabolić, mag. rehab. educ.</i>	
Osnovna škola Eugena Kumičića, Slatina	
Roditelji, Vaše dijete ima poteškoće u razvoju!	10
<i>Tamara Sadlovski, prof. rehabilitator</i>	
Obiteljski centar, Područna služba Virovitičko- podravska	
Da li ste pitali mene? – prava djece	11
<i>Slavica Dikšić Trupina, mag.act.soc.</i>	
Obiteljski centar, Područna služba Virovitičko-podravska	
Procesna drama kao učinkovit pristup odgoju	12
<i>Mila Štimac</i>	
Dječji vrtić Cvrčak, Virovitica	
Roditelji i odgojitelji kao sustručnjaci u odgoju djeteta rane i predškolske dobi – modeli suradnje	13

Sandra Moslavac

Dječji vrtić Cvrčak, Virovitica

Predškolski odgojno obrazovni sustav Hrvatske i Španjolske..... 14

Kristina Šokac, Helena Hegediš, Gordana Rakocija, Danka Gojić Kajzer

Dječji vrtić Zeko, Slatina

Zdravlje djece predškolske dobi 15

Željka Gerenčir, dr. spec. med.

Dom zdravlja Virovitičko - podravske županije

Različitost nas spaja..... 16

Tamara Dorić, Danka Gojić – Kajzer

Dječji vrtić Zeko, Slatina

Povijesni pregled razvoja ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja u Republici Hrvatskoj

Nikolina Repinac

Dječji vrtić Zeko, Slatina

Izlaganjem će se prikazati povijesni pregled razvoja ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja u Republici Hrvatskoj. Na njegov razvoj utjecale su modernizacijske promjene u društvu, odnosno pojava industrijskog društva u Europi, pa tako i u Hrvatskoj. Pojavila se potreba za institucionaliziranim zbrinjavanjem djece. Prve ustanove za djecu rane i predškolske dobi otvorene na hrvatskim prostorima postaju dječja zabavišta. Pritom hrvatski pedagozi počinju objavljivati radove o otvorenim ustanovama za predškolsku djecu. Prikazan je profesionalni razvoj odgojitelja od početka rada predškolskog institucionalnog ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja do danas. Kroz zakonske propise, odgojitelj je razvijao poželjne osobine u radu s djecom. U radu je također prikazan povijesni pregled razvoja predškolskog odgoja i obrazovanja u Dječjem vrtiću Zeko, Slatina od osnutka rada ustanove do danas.

Ključne riječi: hrvatska dječja zabavišta, zakonski propisi, profesionalni razvoj odgojitelja,
Dječji vrtić Zeko

Od sumnje do intervencije

Sanja Borovec, Antonija Malina, Jelka Predragović, Dino Zrnić, Martina Mihoković, Marina Petrić

Centar za odgoj, obrazovanje i rehabilitaciju Virovitica

Primjerena i pravodobna pomoć i podrška omogućuje roditeljima pristup potrebnim i relevantnim informacijama te istovremeno bolje razumijevanje djeteta i djetetovih potreba. Što kada se javi prva sumnja? Kroz izlaganje, sudionike skupa upoznat će se s procedurom ostvarivanja prava i provedbe socijalnih usluga (informiranje i podnošenje zahtjeva, stručna procjena, vrsta socijalne usluge, uključivanje u odgovarajući oblik stručne pomoći i podrške). Naglasak želimo staviti na obitelji usmjeren pristup koji prepoznaje važnost roditeljske uloge i svakodnevnih životnih rutina u ostvarenju funkcionalnih vještina djeteta te samim time poboljšava kvalitetu obiteljskog života. S obzirom na neupitnu važnost interdisciplinarnog pristupa u ranoj intervenciji, kako bi se pružila sveobuhvatna podrška osobama koje su izložene određenim izazovima i/ili rizicima, posebno u ranoj fazi razvoja, sudionicima skupa demonstrirat će se strategije i načini poticanja različitih razvojnih domena djeteta uz naglasak na mogućnost implementacije i primjene istih u različitim životnim kontekstima. Pristup uključuje suradnju stručnjaka iz različitih područja kako bi se dijete i djetetov razvoj sagledao u cjelini.

Ključne riječi: obitelji usmjeren pristup, interdisciplinarni pristup

Tjelesne aktivnosti u radu s djecom predškolske dobi

Manuela Sejkora

Dječji vrtić Zeko, Slatina

Užurban način života roditelja, manjak slobodnog vremena te izloženost digitalnoj tehnologiji rezultirali su sjedilačkim načinom života. Pokazalo se da djeca manje hodaju, trče i skaču, a da roditelji zbog modernog načina života sve više koriste razna prijevozna sredstva kako bi skratili vrijeme odlaska i dolaska na željenu destinaciju. Brojnim se istraživanjima utvrdilo da manjak tjelesne aktivnosti dovodi do brojnih negativnih posljedica na ljudski organizam, odnosno cjelokupno zdravlje djece. S druge strane, povećanje tjelesne aktivnosti pomaže u regulaciji tjelesne visine i težine, utječe na cjelokupni psihomotorni razvoj djeteta, osjećaj zadovoljstva, razvoj slike o sebi, potiče motivaciju i afinitet prema tjelesnom vježbanju te predstavlja temelj za zdrav način života. Razvoj grube motorike do treće godine života je najintenzivniji, dok se od treće do šeste godine razvoj motorike nastavlja, ali je neujednačen. U vrijeme intenzivnog razvoja motorike većina djece pohađa predškolske ustanove. Značajnu ulogu u poticanju tjelesnih aktivnosti kod djece tada imaju odgojitelji, a samim time se na odgojitelje stavlja dio odgovornosti u poticanju tjelesne aktivnosti djece i stvaranju zdravih navika. Odgojitelj kreira sigurno i opušteno okruženje u kojem će djeca osjećati zadovoljstvo, ljubav, sigurnost, zahvalnost i podršku. Odgojitelj planira, provodi, demonstrira i usmjerava aktivnosti prema potrebama, interesima i mogućnostima djece. Kroz igru, koja je osnovna aktivnost dječjeg odrastanja se provode tjelesne aktivnosti.

Također je važno istaknuti izlete, šetnje, jutarnje tjelesne aktivnosti i tjelesno aktivne pauze. Navedene aktivnosti se mogu provoditi na razne načine te na različitim mjestima i svakodnevno u raznim vremenskim uvjetima. Kroz igru djeca usvajaju osnovna biotička znanja poput puzanja, hodanja, trčanja, skakanja, penjanja, nošenja i bacanja, a koja su im potrebna za daljnji rast i razvoj. U radu će biti prikazani primjeri planiranih i spontanih tjelesnih aktivnosti u predškolskim ustanovama.

Ključne riječi: igra, motorika, tjelesno vježbanje

Prvi ekrani

Melani Đurković

Centar za sigurniji internet

Uvođenje djece predškolske dobi u svijet ekrana predstavlja izazov za mnoge roditelje i odgojitelje. U vremenu kada digitalni uređaji poput pametnih telefona, tableta, laptopa i televizora postaju sve prisutniji u svakodnevnom životu, važno je osigurati da najmlađi imaju sigurno i razvojno poticajno iskustvo s ekranima. Djeca se danas od najranije dobi susreću s tehnologijom, što zahtijeva poseban oprez i odgovoran pristup kako bi se izbjegli potencijalni negativni učinci, a istovremeno iskoristile prednosti koje ona može ponuditi.

Izlaganjem ove teme nastoji se pomoći roditeljima, odgojiteljima i drugim stručnjacima da bolje razumiju važnost odgovornog i primjerenog korištenja digitalnih uređaja u ranom djetinjstvu. Izlaganjem će se obraditi niz ključnih tema vezanih uz optimalno korištenje ekrana, uključujući preporučene vremenske granice, ovisno o dobi djeteta, kao i načine na koje se tehnologija može koristiti za poticanje zdravog razvoja. Kroz praktične primjere i savjete, sudionici će dobiti alate potrebne za uspostavljanje zdravih digitalnih navika kod djece. Izlaganje se dotiče i teme igrifikacije, te odgovara na pitanje utječe li više vremena pred ekranom na smanjenje koncentracije.

Posebna pozornost bit će posvećena tome kada je prikladno uvesti djecu u svijet ekrana, koliko vremena dnevno bi smjeli provoditi pred njima i koji sadržaji su najprimjereniji. Također, naglasit će se odgovornost roditelja u kontroliranju sadržaja koje djeca konzumiraju, kao i razumijevanje pojma "digitalni urođenici" – djeca koja odrastaju okružena tehnologijom. Uz to, izlaganje će pružiti smjernice o tome kako birati odgovarajući sadržaj za djecu s obzirom na njihovu dob, osiguravajući da se tehnologija koristi na način koji podržava njihov emocionalni, socijalni i kognitivni razvoj.

Ključne riječi: ekrani, razvoj djece, digitalne navike, digitalni urođenici

Posjet roditeljima na radna mjesta

Antonija Matić, Paula Josipović

Dječji vrtić Maleni talenti, Zagreb

Učenje je najučinkovitije kada se odvija kroz iskustvo i primjenu u stvarnom životu. Provođenjem projekta "Posjeti roditeljima na radna mjesta", djeca su imala priliku iskustveno učiti o raznim zanimanjima. Ovo iskustvo nije samo ojačalo vezu između djece i roditelja, već je i otvorilo vrata neprocjenjivim lekcijama za nastavak obrazovanja djece. Promatranjem truda i posvećenosti vlastitih roditelja na radnom mjestu djeca uče po modelu i stvaraju prve radne navike te dobivaju uvid u dublje razumijevanje svakodnevnih napora koje je potrebno uložiti u rad. Pored toga, susreti s različitim okruženjima kod djece predškolske dobi potiču znatiželju i potrebu za istraživanjem.

U provedbi projekta sudjelovale su dvije odgojiteljice dječjeg vrtića Maleni talenti, 23 djece u dobi od 5 do 7 godina, njihovi roditelji i suradnici na radnim mjestima. Ciljevi projekta bili su upoznati djecu sa zanimanjima njihovih roditelja kroz posjet radnim mjestima, u suradnji s roditeljima osmisliti kvalitetno provođenje vremena s djecom na radnom mjestu roditelja, stjecati nova iskustva dolaskom u novu sredinu te omogućiti djeci učenje i istraživanje u novom okruženju.

Kroz ovaj projekt, odgojiteljice su prepoznale i primijenile važnost učenja koje se događa izvan učionice ili dječjeg vrtića. Učenje od roditelja nije samo formalno, već i neformalno obrazovanje koje igra ključnu ulogu u cjelokupnom razvoju djeteta.

Provedbom projekta i planiranih aktivnosti uočeni su brojni benefiti za djecu: kroz direktna iskustva djeca su stekla nova znanja o zanimanjima svojih roditelja te se upoznala s njihovom radnom sredinom. Djeca su počela uspoređivati zanimanja, rado govoriti o svojim roditeljima, planirati odlaske k njima i pokazivati znatiželju u odnosu na druge. Primjećuje se da je došlo do promjena u komunikaciji kod djece te da je obrazovni potencijal obogaćen nakon svakog posjeta na način da su odgojitelji kroz crteže i razgovor s djecom dobile povratne informacije o onome što su djeca naučila.

Kroz ovakve interaktivne i praktične projekte djeca grade svoje znanje, razvijaju vještine kritičkog razmišljanja, postavljanja pitanja i promatraju svijet oko sebe.

Ključne riječi: posjeti, roditelji, radna mjesta, partnerstvo, suradnja

Suradnja odgojitelja i roditelja - odgovorno partnerstvo za kompetentno dijete (imamo li sluha jedni za druge)

Marijana Cmrečnjak Majstorić

Integra consulting

Danas, više nego ikad, suvremena obitelj, suvremeni roditelji, suočeni su s brojnim izazovima i očekivanjima, a u ovom „Instagram svijetu“ potrebno je i da „lijepo izgledaju na van“. S druge strane, nikad složenija i izazovnija uloga odgojitelja traži stalnu nadogradnju kompetencija koje bi, u stvaranju partnerskih odnosa s djetetovim roditeljima, osigurale zajedničko razumijevanje kao podlogu dječjeg razvoja.

Dječji vrtić najčešće je mjesto prvog odvajanja djeteta od roditelja, a raditi s djecom i surađivati s roditeljima dvije su različite uloge odgojitelja koje traže potpuno različite kompetencije. Dijete je osoba zbog koje se susreću životna uloga roditelja i profesionalna uloga odgojitelja. Mogu li se te uloge u suvremenom svijetu razumjeti? Što je potrebno za dobru i kvalitetnu komunikaciju koja bi zadovoljila obje strane u najboljem interesu djeteta?

Partnerstvo odgojitelja i roditelja traži veliku objektivnost i sposobnost za razmjenu informacija uz temeljne postulate povjerenja, otvorenosti i tolerancije. Za razvoj svakog odnosa treba vremena, kojeg roditelji danas imaju sve manje, pogotovo za aktivno sudjelovanje u odrastanju svoga djeteta.

Život u 21. stoljeću traži nove vještine koje osiguravaju opstanak i omogućavaju „plivanje“ u ovom kaotičnom svijetu mnogobrojnih i preplavljujućih informacija u, sada već globalnom kontekstu. Djetetova dobrobit usmjerena na razvoj njegovih cjeloživotnih kompetencija primarni je cilj koji se ne smije izgubiti u razvoju partnerstva s roditeljima u sve bržem tempu života i ograničenom vremenu za razmjenu informacija.

Odgovornost se, iz svoje profesionalne pozicije, treba pobrinuti da komunikacija s roditeljima bude svrhovita, jasna, nedvosmislena, kvalitetna i brza. Odgovorno partnerstvo u najboljem interesu djeteta je ono čemu treba težiti u svakodnevnoj komunikaciji s roditeljima u ustanovama ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja.

Ključne riječi: roditelji, komunikacija, partnerski odnos

Inkluzivno obrazovanje: Pristupi i metode u radu s djecom s teškoćama u razvoju

dr.sc. Patricija Karaman, mag. rehab. educ., Ivana Sabolić, mag. rehab. educ.

Osnovna škola Eugena Kumičića, Slatina

Cilj ovog primjera dobre prakse je prikazati učinkovite pristupe i metode za rad s djecom s teškoćama u razvoju, te istaknuti važnost stvaranja inkluzivnog i poticajnog okruženja za svu djecu.

Inkluzivno obrazovanje temelji se na načelu jednakosti i prava svakog djeteta na sudjelovanje u obrazovnom procesu, neovisno o njegovim sposobnostima ili teškoćama. Prema suvremenim pristupima, inkluzija se ne odnosi samo na fizičku prisutnost, već i na aktivno sudjelovanje i emocionalnu dobrobit djece.

Ključni elementi za rad s djecom s teškoćama uključuju izradu individualiziranih planova rada u suradnji s roditeljima i stručnim suradnicima, te prilagodbu metoda i aktivnosti. Korištenje vizualnih materijala, konkretnih predmeta i senzoričkih aktivnosti doprinosi razumijevanju i usvajanju novih znanja i vještina. Suradnja i igre potiču razvoj socijalnih vještina, empatije i zajedništva među djecom. Posebno se ističe važnost prilagodbe fizičkog i emocionalnog okruženja, stvaranjem podržavajuće atmosfere koja omogućuje djeci s teškoćama slobodno izražavanje i aktivno sudjelovanje. Također, digitalni alati i informacijsko-komunikacijska tehnologija (IKT) pružaju dodatnu podršku djeci s teškoćama u razvoju kroz interaktivne igre i sadržaje, potičući njihovu motivaciju i angažman.

Inkluzivno obrazovanje u vrtićima omogućuje djeci s teškoćama u razvoju da se osjećaju prihvaćeno i vrijedno te da razvijaju svoje potencijale u poticajnom okruženju.

Prilagodba aktivnosti, suradnja s roditeljima i stručnjacima te korištenje IKT alata ključni su za uspješno provođenje inkluzije.

Ključne riječi: inkluzija, igra, prilagodba, socijalne vještine, IKT alati

Roditelji, Vaše dijete ima poteškoće u razvoju!

Tamara Sadlovski, prof. rehabilitator

Obiteljski centar, Područna služba Virovitičko- podravska

Važnost pružanja rane podrške djetetu s teškoćama u razvoju, kao i rane dijagnostike teškoća u razvoju i ranog uključivanja u (re)habilitacijske procese s raznim stručnjacima neupitna je. Odgojitelj ima ključnu ulogu u započinjanju i /ili ubrzavanju ovog procesa kao osoba koja je u svakodnevnoj interakciji s roditeljima i djetetom koje ima teškoća te ujedno može biti i prva osoba koja uočava odstupanja u razvoju u odnosu na vršnjake.

Dok dijete čeka da mu se pruži adekvatna podrška i podupre njegov razvoj, moguće je da obitelj proživljava razne faze i na razne načine se pokušava prilagoditi novim ulogama koje dobivaju svi njeni članovi. Kod većih kriza u obitelji svaki član se suočava sa žalovanjem. Poznavanje faza žalovanja pomaže nam da lakše pristupimo roditeljima i s razumijevanjem pružimo odgovarajuću podršku. Ne smijemo zaboraviti da dijete koje ima teškoće za to vrijeme čeka i snalazi se u svakodnevnim situacijama sukladno trenutnim mogućnostima, a kad se uključi u terapiju tada je bolje njegovo funkcioniranje u svakodnevnim životnim aktivnostima, pa tako i u predškolskoj ustanovi u koju je uključen.

Prepoznavanje stavova roditelja prema vlastitom djetetu s teškoćama u razvoju korisno je u odabiru pristupa roditeljima prilikom izražavanja sumnje da njihovo dijete ima teškoće u razvoju ili prilikom obavještanja roditelja o pojedinim izazovima u svakodnevnom funkcioniranju djeteta u skupini i davanju prijedloga za veću uključenost djeteta. Na kraju izlaganja odgojiteljima su ponuđene ideje o tome kako izraziti sumnju roditeljima da njihovo dijete ima teškoće i na koji način im pristupiti prilikom potrebe za zajedničkim djelovanjem u svrhu prevladavanja svakodnevnih izazova u životu djeteta.

Ključne riječi: teškoće u razvoju, obitelj, rana podrška

Da li ste pitali mene? – prava djece

Slavica Dikšić Trupina, mag.act.soc.

Obiteljski centar, Područna služba Virovitičko-podravska

Izlaganje pod naslovom „Da li ste pitali mene? – prava djece“ stavlja u fokus dijete i njegova prava. Govori o tome kako se pojedina prava iz Konvencije o pravima djeteta implementiraju u svakodnevni život djeteta u njegovoj obitelji, ali i koja je uloga drugih ustanova sa kojima dijete dolazi u kontakt. Posebno se ističe uloga Hrvatskog zavoda za socijalni rad u postupcima obiteljsko pravne zaštite kada je dijete zanemareno i/ili zlostavljano te u postupcima razvoda braka ili prekida izvanbračne zajednice. Sudionici izlaganja će se upoznati sa značenjem prava djeteta da se ne odvaja od roditelja protiv njihove volje, osim ako je to potrebno radi dobrobiti djeteta.

Odgovara se na pitanje što odgojitelji mogu učiniti u okvirima zaštitnih prava djece, odnosno ističe se da je svatko dužan prijaviti kršenje dječjeg prava.

Ističe se pravo djeteta da kaže svoje mišljenje vezano za sve postupke koji ga se tiču i kako to pravo možemo osigurati te što to znači u svakodnevnom životu djeteta. Jedno od prava sudjelovanja je i pravo na slobodu izražavanja, a naglasak je i na tome što to znači u odnosu na poštovanje djeteta da izrazi svoje osjećaje. Izlaganje se dotiče i prava djeteta da se zabrane štetni tradicionalni postupci prema djetetu, poput fizičkog kažnjavanja djeteta, ali i što sve kazne uključuju te kakav utjecaj na dijete ima posramljivanje djeteta.

Zadatak je svakog odgojitelja i odgajatelja da osigura pravo djeteta na igru i odmor. Izlaganje će ponuditi odgovore na pitanje koje su specifičnosti koje moramo imati na umu sa mijenjanjem društva i izazovima današnjice, a u pogledu razvojnih zahtjeva djeteta.

Ključne riječi: prava djece, mjere obiteljsko pravne zaštite, tjelesno kažnjavanje

Procesna drama kao učinkovit pristup odgoju

Mila Štimac

Dječji vrtić Cvrčak, Virovitica

Cilj izlaganja jest sudionike upoznati s procesnom dramom, prikazati mogućnost široke upotrebe dramskih tehnika u odgojno – obrazovnom radu te ih upoznati s platformom *Procesna drama za sve* (<https://procesnadrama.wixsite.com/online>).

Kritičko mišljenje, suradničko učenje, kreativnost, preuzimanje odgovornosti, sposobnost djelovanja kao pojedinac i dio društva sposobnosti su koje se nastoje razviti kod djece. Zbog specifičnih potreba suvremenog društva, potrebno je tragati za drugačijim, današnjoj djeci prihvatljivim, a opet učinkovitim pristupima odgoju. Takav pristup je svakako i dramski odgoj, posebno procesna drama. Procesna je drama živa, kreativna i izazovna dramska metoda koja sa sobom u realizaciji gotovo uvijek donosi neki mali obrat i iznenađenje. Od voditelja traži posebne sposobnosti, a neke su od njih prilagodljivost i spremnost na improvizaciju. Zbog svojih osobitosti jamči da će svaka izvedba biti drugačija, a sudionicima i voditeljima omogućava konstantno osnaživanje mnogih kompetencija (pod uvjetom da se pravilno planira i realizira). Primjenom procesne drame dijete stječe vještine koje ga pripremaju za realni, stvarni život. Procesna drama potiče dijete da izrazi osjećaje, stvori pozitivnu sliku o sebi, stekne samopouzdanje te mu olakšava razviti stav o svom okruženju. Ona omogućava djetetu da analizira i rješava osobne i socijalne probleme s kojima se svakodnevno susreće te mu pomaže da bolje razumije međuljudske odnose i suoči se s izazovima, unaprijedi svoju maštu, kreativnost, razvije komunikacijske vještine i proširi vokabular. Poznavanje dramskih tehnika olakšava stvaranje procesne drame.

Osmišljavanjem stranice *Procesna drama za sve* fokus je bio na dramskopedagoškim kompetencijama odgojitelja/učitelja različitih dramskopedagoških i inih iskustava. Željela sam ponuditi mogućnost permanentnog usavršavanja i mjesto susreta i razmjena ideja.

Ključne riječi: dramske tehnike, odgoj, procesna drama

Roditelji i odgojitelji kao sustručnjaci u odgoju djeteta rane i predškolske dobi – modeli suradnje

Sandra Moslavac

Dječji vrtić Cvrčak, Virovitica

Suvremeno roditeljstvo danas podrazumijeva roditeljsko usklađivanje s različitim izazovima i stalnim promjenama. Dijete kao subjekt predškolskog odgoja i obrazovanja i nositelj prepoznatih ljudskih prava predstavlja još jedan veliki izazov, kako za roditelja koji je u centralnoj roditeljskoj ulozi, tako i za stručnjake (odgojitelje, stručni tim, ravnatelja vrtića) koji dolaze u kontakt s djetetom i surađuju neposredno s roditeljima. Roditeljima i odgojiteljima (vrtiću) zajednička misija je djelovanje u najboljem interesu djeteta. Odgojitelji su stručnjaci i praktičari unutar sustava ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja, a u radu s roditeljima razvijaju sustručnjačku podršku i praksu kroz različite oblike suradnje. Individualni razgovori, roditeljski sastanci, kreativne i stručne radionice, aktivno sudjelovanje roditelja u odgojno-obrazovnom procesu, UNICEF-ove radionice za roditelje „Rastimo zajedno“ oblici su dobre prakse i primjeri kako razvijati i njegovati sustručnjačku podršku i suradnju između dva specifična konteksta (roditeljskog i vrtićkog), a s ciljem postizanja cjelokupnog rasta i razvoja djeteta predškolske dobi, razvoja svih njegovih kompetencija u skladu s razvojnim kapacitetima i mogućnostima. Suradnjom po modelu osnaživanja, dobrobiti ostvaruju i roditelji i odgojitelji. Stručnim usavršavanjem odgojitelja dolazimo do praktičara spremnog odgovoriti izazovima današnjice u suvremenom ranom odgoju i obrazovanju djece i suradnji s roditeljima te spremnog osmisliti i realizirati različite oblike suradnje roditelja i odgojitelja.

Ključne riječi: partnerski odnosi, primjeri dobre prakse, roditeljstvo, suradnja, sustručnjačka podrška

Predškolski odgojno obrazovni sustav Hrvatske i Španjolske

Kristina Šokac, Helena Hegediš, Gordana Rakocija, Danka Gojić Kajzer

Dječji vrtić Zeko, Slatina

Dječjem vrtiću Zeko iz Slatine odobren je prvi Erasmus + projekt „Vrtić za sve“. To je ujedno i jedini vrtić u Virovitičko podravskoj županiji kojemu su odobrena bespovratna sredstva za projektne prijedloge. Boravkom u španjolskoj Sevilli, agencija Euromind približila nam je odgojno obrazovni sustav Španjolske te proširila sliku o sličnostima i različitostima u španjolskom i hrvatskom sustavu obrazovanja. Hrvatska i Španjolska nalaze se na istom kontinentu, no imaju li obavezno obrazovanje na svim razinama? Postoji li i u španjolskom ranom obrazovanju propisani broj djece po skupini s obzirom na njihovu dob, poput Državnog pedagoškog standarda u Hrvatskoj?

Ključne riječi: Hrvatska, odgojno-obrazovni sustav, različitost, sličnost, Španjolska

Zdravlje djece predškolske dobi

Željka Gerenčir, dr. spec. med

Dom zdravlja Virovitičko - podravske županije

Svjetska zdravstvena organizacija definira zdravlje kao „stanje potpunog tjelesnog, duševnog i društvenog blagostanja, a ne samo odsutnost bolesti i nemoći; ono je osnovno ljudsko pravo, a postizanje najviše razine zdravlja najvažniji je svjetski društveni cilj“.

Djeca predškolske dobi (djeca od 1. do 7. godine života) kao i odrasli, mogu obolijevati od akutnih i kroničnih bolesti. Na zdravlje djece u vrtiću utiču brojni faktori i stanja radi kojih djeca mogu biti sklonija akutnim bolestima. Primjerice, djeca s cerebralnom paralizom, hipotonijama, alergijama ili poremećajima imunološkog sustava mogu biti sklonija akutnim bolestima. Na pojavu zaraznih bolesti možemo utjecati samo dijelom, i to cijepljenjem, smanjivanjem grupa u vrtiću, higijensko dijetetskim mjerama kao i mjerama kontrole okoliša u kojem dijete boravi. U izlaganju će se naglasak staviti na specifičnosti predškolske populacije, mjere prevencije znakove bolesti i pokušati odgovoriti na pitanja: Zašto je normalno da su zdrava predškolska djeca stalno bolesna? Kako prepoznati bolesno dijete koje treba odmah ići kod liječnika?

Ključne riječi: zdravlje, akutne i kronične bolesti, prevencija bolesti

Različitost nas spaja

Tamara Dorić, Danka Gojić – Kajzer

Dječji vrtić Zeko, Slatina

Strah od drugačijeg ili otpor prema različitom koje većina ljudi i danas doživljava, korijene vuče još iz života naših davnih predaka koji su bili izrazito netolerantni na drugačiji izgled ljudskih bića. Evolucija čovjeka počivala je na preživljavanju i razvoju, a brzo i točno donošenje odluka kako bi čovjek mogao preživjeti se formiralo na temelju manjeg broja i raspoređivanjem informacija u različite kategorije s ciljem detektiranja opasnosti putem prepoznavanja sličnosti i razlike. U današnjem vremenu ovakav način razmišljanja i donošenja odluka postaju manje funkcionalni te mogu dovesti do stvaranja predrasuda i posljedično diskriminacije određenih pojedinaca ili skupina. Svatko od nas je jedinstven, a razlike u odgoju i obrazovanju, kao i razlike u informacijama kojima smo izloženi tijekom života stvaraju naša uvjerenja, stavove i stereotipe. Prema tome, važno je učiti kako biti tolerantan, odnosno osvještavati postojanje različitosti te poticati njihovo razumijevanje i prihvaćanje. Životna uvjerenja i stavovi nisu usađena u nas rođenjem, već ih tijekom vremena oblikuje okolina, odnosno osobe kojima smo okruženi, kao i sva iskustva i važni događaji. Stoga, djecu je od najranije dobi važno učiti prihvaćanju i poštivanju razlika te biti model za doživljavanje i učenje tolerancije. Prve spoznaje o razlikama dijete stječe u obitelji, a potom se spoznaje o različitosti i stavovi razvijaju kroz odgoj i obrazovanje, odrastanje s obitelji i kontakt s vršnjacima. Zajedničkim djelovanjem roditeljskog doma i institucija u kojima se dijete odgaja i obrazuje moguće je graditi stavove i vrijednosti koji promiču solidarnost, jednakost, ljubav, poštivanje i međusobno prihvaćanje. Ciljevi radionice su potaknuti odgojitelje i djecu na promišljanje o različitostima i prihvaćanju istih te ponuditi ideje o načinima na koje se djecu može poticati da se međusobno nadopunjuju i djeluju kao skupina u kojoj se različitosti gledaju s pozitivnog stajališta, a tolerancija je temelj međusobnih odnosa.

Ključne riječi: različitosti, stereotipi, tolerancija, poštivanje